

Smrk

Huťě – Smrk – Ostravice 20 km

vedoucí: Eva

účastníci: Kristýna, Jindřiška, Danka, Vanda, Bronek, Ivan, Zdeněk, Karel, Anička.....

Dne, 22.10.2006 se konala akce výstup na Smrk. Sešlo se nás neuvěřitelných 14. Byla jsem ráda, kolik lidí dojelo do Ostravice, neboť jsem tuto akci měla vést. Bohužel jsem byla po 1.5 měsíční nemoci, stále v rekonvalescenci. Takže to byla sázka do loterie, zda vlastně ten Smrk zdolám, či ne. No ale naše skvělá výprava by to určitě zvládla i bez mé osoby. Nicméně výlet byl skvělý a pro mě to byl neskutečně silný zážitek, že i já dorazila na vrchol!

A jaká vlastně byla naše cesta? Celá výprava dorazila vlakem z Třince. Já se s nimi sešla na Ostravici, kde měli již za sebou návštěvu hospůdky. Autobusem jsme jeli na Huťě. Odtud jsme šli nádhernou příjemnou procházkou úbočím Smrku. Stoupání bylo velmi pozvolné. Až poslední část, asi 3km byly trošku do kopce. Cesta nahoru nám trvala asi 2 hodiny a opravdu procházela nádhernou krajinkou. Byly zde pěkné výhledy, chvílema se šlo lesem, stromy byly nádherně zbarvené... No prostě podzimní pohádka. Z vrcholu byl velice pěkný rozhled, i když se zrána zdálo, že přijdeme do mlhy. Ale počasí nám přálo, takže jsme nádherně viděli Lysou, Ondřejník, Skalku a také místní vesničky...

Na vrchole jsme strávili asi hodinu a půl, samozřejmě nechyběly vrcholovky...A zábava byla skvělá. Pili jsme taky teplý čajíček, jedli, nakonec jsme vytvořili kruh, který zdůraznil naše krásné turistické přátelství a bylo nám spolu moc prima. Danka s Jindřiškou nakonec začaly i tančit. No prostě super pohoda.

Po krásné pohodě na vrcholu jsme se vydali na sestup po červené značce do Ostravice. Chtěli jsme ještě navštívit Hospodu pod Smrčkem, kam značka nevede, ale našli jsme ji. Trochu jsme sice byli zklamaní, neboť se zde vůbec nevařilo a my měli docela hlad. Taktéž obsluha nebyla nic moc. Když servírka spustila na Ivana zhurta, proč si to pivo neobjednal hned, Zdenek to nevydržel a vykřikl na ni: "Pomalu, pomalu, paní, mate vůbec něco k jídlu?" "A to našeho Zdeňka málokdy něco rozhází. K jídlu jsme si dali tedy jen brambůrky a Bronek na rozloučenou paní servírce řekl, že přijdeme tak za 10 let...Naše cesta pokračovala do další hospůdky na Ostravici, kde jsme si dali ještě kafičko..

Kolem 17 hodiny celá výprava opět odjela směr Třinec. A jak jsem se později dověděla, ještě si i tam poseděli a poklábosili.

No prostě opět jeden z nádherných dnů v kruhu svých blízkých turistických kamarádů...